

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความคิดของลูกต้องงานรับใช้ของพระเจ้า นั่นเรียกว่าความคิดที่บริสุทธิ์ หรือการเป็นอิสระ จากความคิด ความคิดเหล่านั้นไม่ไร้ประโยชน์
- คำถาม:** คำถาม: เพื่อที่จะปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป ลูกควรคงเป็นอิสระจากการถูกดึงดูดของอะไร แม้ในขณะที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ของลูก?
- คำตอบ:** ลูกอาจจะรับใช้เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก แต่ทำสิ่งนั้นด้วยสายตาของพระเจ้าที่เป็นทางจิต ลูกไม่ควรมี สายใยของความผูกพันยึดมั่นกับพวกเขา หากลูกมีความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใดๆบนพื้นฐานของกิเลส แล้วการกระทำที่ลูกทำก็กลายเป็นบาป ดังนั้น จงเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใดๆ และปฏิบัติหน้าที่ของลูกให้ ลุล่วง ทำความเพียรพยายามให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ที่จะคงอยู่ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ

โอมชานติ วันนี้ปรัชญาของความคิด ความคิดที่เป็นบาป และการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา นั่นคือปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลาง และกรรมที่เป็นบาปได้มีการอธิบายให้แก่ลูก ขณะที่ลูกอยู่ที่นี้ (ในโลกนี้) ลูกจะมีความคิดอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถอยู่ได้โดยไม่มีความคิดแม้ชั่วขณะเดียว ลูกมีความคิดที่นี้และในยุคทองด้วยเช่นกันและใน หนทางของความไม่รู้ด้วย แต่เมื่อลูกเข้ามาสู่หนทางของความรู้นี้ ความคิดไม่ควรเป็นเพียงความคิดธรรมดาเพราะลูกได้ กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้ของพระเจ้า ดังนั้นความคิดที่ลูกมีต่อยกยาก็ไม่ได้เป็นเพียงแค่ความคิด มัน คือการเป็น “นิรสังกัลป์”(เป็นอิสระจากความคิดธรรมดา) อย่างไรก็ตามความคิดไร้ประโยชน์ที่ลูกมี นั่นคือความคิดใด ก็ตามที่ลูกมีเกี่ยวกับโลกยุคเหล็ก และเพื่อนฝูงญาติมิตรของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นบาป เป็นเพราะผ่านความคิดเหล่านั้น ที่มีการทำบาป และลูกเพียงแต่ได้รับความทุกข์จากสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีความคิดเกี่ยวกับยกย่องและงานรับใช้ ของพระเจ้า ลูกก็กล่าวได้ว่าเป็น “นิรสังกัลป์” (เป็นอิสระจากความคิดธรรมดา) ลูกอาจมีความคิดที่บริสุทธิ์ของงานรับใช้ ดุสิ บาปกำลังนั่งที่นี้เพื่อดูแลลูกๆ อย่างแน่นอนที่พ่อแม่มีความคิดของการรับใช้ลูกๆของพวกเขา แต่ความคิดเหล่านั้นไม่ ใช้ความคิดที่จะมีการทำบาป อย่างไรก็ตามหากใครบางคนมีความคิดของความสัมพันธ์บนพื้นฐานของกิเลส ความคิดเหล่านี้นั้นจะสะสมบาปอย่างแน่นอน บาบอบอกลูกๆว่า: ลูกอาจจะรับใช้เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก แต่จงทำเช่นนั้นด้วยสายตาของ พระเจ้าที่เป็นทางจิต ขออย่ามีสายใยของความผูกพันยึดมั่น ลูกควรปฏิบัติหน้าที่ของลูกในขณะที่เป็นอิสระจากแรงดึงดูด ใดๆ อย่างไรก็ตามหากบางคนที่ไม่สามารถตัดความสัมพันธ์ของกรรมออกไปได้ พวกเขาก็ยังไม่ควรจากพระเจ้าไป หาก ลูกเฝ้าแต่จับมือของท่านไว้ ลูกจะได้รับสถานภาพไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกมีกิเลสอะไรในตัวลูก หาก ใครบางคนมีแม้กระทั่งกิเลสเดียว แล้วผู้นั้นอย่างแน่นอนมีสำนักที่เป็นร่าง ผู้ที่ไม่มีกิเลสใดนั้นมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ หากใครบางคนมีกิเลสใดๆ ก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างแน่นอน ในขณะที่ผู้ที่ปราศจากกิเลสจะได้รับการ ปลดปล่อยจากการลงโทษ ยกตัวอย่าง มีลูกๆบางคนที่ไม่ได้ตัดหาราคะ ความโกรธ ความละโมภ หรือความผูกพันยึดมั่น; พวกเขาสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมาก สภาพของพวกเขาเต็มไปด้วยความรู้และโยคะอย่างมาก ลูกทั้งหมดก็จะโหวต ให้กับผู้หนึ่งด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อรู้ ดังนั้นลูกๆก็รู้เช่นกันว่าทุกคนจะพูดถึงบางคนที่ดีว่า “คนนี้ดี” หากบางคนมีข้อบกพร่อง ผู้อื่นก็จะโหวตให้กับคนนั้นตามนั้น จงมีศรัทธาที่มั่นคงว่า: ผู้ที่มีกิเลสใดๆนั้นไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ผู้ที่ปราศจาก กิเลสสามารถทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับพวกเขา เหตุนี้เองลูกจึงต้องมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือกิเลส ต้องมี ชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือความคิดที่เป็นบาป เมื่อลูกมีความคิดในนามของพระเจ้า ลูกก็กล่าวได้ว่าเป็นอิสระจากความคิด ธรรมดา ในความเป็นจริงการเป็น “นิรสังกัลป์” คือสภาพที่เมื่อลูกไม่มีความคิดใดๆเลย และลูกไปเหนือความสุขและ ความทุกข์ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกจากไปหลังจากสะสมบุญของลูก ลูกจะอยู่ในสภาพไปอยู่เหนือความ สุขและความทุกข์เบื้องบนนั้น ลูกจะไม่มีความคิดใดๆในตอนนั้น ในเวลานั้นลูกจะอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือการกระทำทั้ง สองและเป็นการกระทำที่เป็นกลาง ที่นี้ลูกจะมีความคิดอย่างแน่นอน เพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือในการชำระทั้งโลก ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะมีความคิดที่บริสุทธิ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ในยุคทองเพราะลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ ความ คิดมิใช่เพียงแค่ความคิด; ในขณะที่ทำสิ่งใดลูกไม่ได้สร้างบ่วงพันธะของกรรมใดๆ ลูกเข้าใจไหม? เพียงพระเจ้าเท่านั้น สามารถอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลาง และกรรมที่เป็นบาปให้แก่ลูก ท่านเท่านั้นคือผู้เดียวที่สามารถ ปลดปล่อยเราจากบาปของเรา และดังนั้นท่านจึงกำลังสอนเราในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นลูกๆ จงให้ความใส่ใจต่อตนเอง อย่างมาก เฝ้าแต่สังเกตบัญญัติกรรมของลูก ลูกได้มาที่นี้เพื่อสะสมบัญญัติกรรมของลูก ไม่ควรเป็นว่าลูกมาที่นี้และลูกเฝ้าแต่

สร้างบุญชื่อกิจกรรมเพิ่มขึ้น และลูกต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ การลงโทษในกรงขังของกรรมไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เนื่องด้วยสิ่งนี้ลูกจึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก และดังนั้นลูกต้องเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวัง ลูกต้องเอาชนะความคิดที่เป็นบาปอย่างแนบเนียน มากแค่ไหนที่ลูกได้เอาชนะความคิดที่เป็นบาป? มากแค่ไหนที่ลูกคงอยู่ในสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา นั่นคืออยู่ในสภาพของการอยู่เหนือความสุขและความทุกข์? ลูกสามารถรู้สิ่งนี้ได้ด้วยตัวลูกเอง ผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตนเองสามารถถามมาและบอกรับได้ เพราะลูกคือทายาทของพวกท่าน และดังนั้นพวกท่านก็จะสามารถบอกลูกได้ ด้วยสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา ลูกสามารถป้องกันไม่เพียงแต่บาปของตัวเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบาปของคนบาปอื่นด้วย เพื่อที่ว่าคนที่มีศีลธรรมใดๆ ที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกจะไม่มีความคิดที่ชั่วร้ายใดๆ เมื่อผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเทพ พวกเขาก็กลับมาสงบ ในทำนองเดียวกันลูกคือเทพในรูปที่แฝงตัว ไม่มีใครที่มีความคิดที่ชั่วร้ายสามารถมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้; หากลูกกำลังยืนอยู่ที่นั่นอย่างโยคยูกต์ แม้ว่ามีผู้คนที่มีศีลธรรมด้วยความคิดเช่นนั้น พวกเขาก็ไม่สามารถจู่โจมลูกได้ มองดูสิลูกๆ ลูกได้มาหาพระเจ้าที่นี่เพื่อทำการสังเวกิเลสให้กับท่าน แต่ลูกบางคนก็ยังไม่ได้ทำการสังเวกอย่างถูกต้อง โยคะของพวกเขาไม่ได้เชื่อมโยงกับพระเจ้า ตลอดทั้งวันโยคะในสติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไป นั่นคือพวกเขาไม่ได้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติของผู้อื่นที่เนื่องด้วยสิ่งนี้พวกเขาจึงไม่สามารถเติมเต็มความรับผิดชอบแห่งความรักของพวกเขาต่อพระเจ้าได้ นี่หมายความว่าพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิในการทำงานรับใช้เพื่อพระเจ้าได้ ผู้ที่กำลังรับงานรับใช้จากพระเจ้าแล้วไปรับใช้ผู้อื่น นั่นคือผู้ที่กำลังทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์นั้น คือลูกๆ ที่มั่นคงที่แท้จริงของพ่อ พวกเขาได้รับสถานภาพที่สูงมาก เวลานี้ พระเจ้าตัวท่านเองได้มาและกลายเป็นพ่อของลูก หากลูกสร้างความคิดประเภทอื่นใดเพราะไม่ตระหนักจักพ่อในรูปที่ธรรมดา นั่นหมายความว่าลูกกำลังถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ขณะนี้เวลาจะมาถึงองค์แห่งความรู้ 108 ดวงวิญญาณจะบรรลุสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของพวกเขา แต่ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลยจะเพียงแต่ทำลายตนเองเท่านั้น จงเข้าใจสิ่งนี้อย่างมั่นคงว่า: บาบาคือเป็นจันจันนฮาร์ (ผู้ที่รู้ทุกสิ่งภายในแต่ละคน) กำลังเฝ้าดูทุกสิ่งของผู้ที่ทำการกระทำผิดๆ อย่างลับๆ ในยักยา แล้วเขาก็สัมผัสกับบาบารูปที่มีตัวตนของท่าน เพื่อให้ท่านเตือนพวกเขา ดังนั้นลูกต้องไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด แม้ว่าได้ทำความผิดไปแล้ว ด้วยการบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกก็ได้รับการปกป้องในอนาคต ดังนั้นลูกๆ คงอยู่อย่างระมัดระวัง! ลูกๆ ก่อนอื่นใดลูกแต่ละคนควรเข้าใจตนเองว่า: ฉันคือใคร? ฉันเป็นอะไร? เมื่อลูกพูดว่า “ฉัน” นั่นไม่ได้อ้างถึงร่างกายของลูก แต่อ้างถึงลูกดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณมาจากไหน? ฉันเป็นลูกของใคร? เมื่อดวงวิญญาณรู้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก็จะมีความสุขในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกๆ มีประสบการณ์ของความสุขเมื่อพวกเขาเข้าถึงหน้าที่การงานของพ่อของพวกเขา เมื่อเด็กยังเล็ก และไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของพ่อของเขา ก็ไม่มีความสุขมากนักเช่นนั้น เมื่อเด็กโตขึ้น เขารู้ถึงหน้าที่การงานของพ่อของเขา และดังนั้นความซาบซึ้งหรือความสุขของสิ่งนั้นก็เพิ่มขึ้น ดังนั้นก่อนอื่นใด ให้รู้ถึงอาชีพของท่านว่า บาบาคือใคร และท่านอาศัยอยู่ที่ไหน เมื่อลูกพูดว่าดวงวิญญาณจะหลอมรวมในท่าน มันก็หมายความว่าดวงวิญญาณนั้นกลับมาสูญสลาย และดังนั้นใครจะมีความสุขเกี่ยวกับสิ่งนั้นล่ะ? ลูกควรถามนักเรียนใหม่ที่มาหาลูกว่า: คุณกำลังศึกษาอะไรที่นี่? คุณจะได้รับสถานภาพอะไรจากการศึกษาที่นี่? ผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทางโลกก็บอกลูกว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นหมอหรือวิศวกร ดังนั้นลูกก็จะมีศรัทธาว่าพวกเขากำลังศึกษาสิ่งนี้อย่างแท้จริง ที่นั่นเช่นกันนักเรียนพูดว่านี่คือโลกแห่งความทุกข์ ที่เรียกว่านรก นั่นคือโลกของปีศาจ ตรงกันข้ามคือสวรรค์ซึ่งเรียกว่าโลกของเทพ สวรรค์ทุกคนรู้สิ่งนี้เพราะลูกสามารถเข้าใจได้ว่านี่ไม่ใช่สวรรค์ นี่คือนรก ซึ่งคือโลกแห่งความทุกข์ เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่าน: โปรดพาเราไปสู่โลกแห่งบุญเกิด ลูกๆ ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี่รู้ว่า เวลานี้ บาบากำลังพาพวกเขาไปสู่โลกนั้น นักเรียนใหม่ที่มาที่นี่ควรถามคำถามกับลูกๆ พวกเขาควรเรียนจากลูกๆ ลูกๆ สามารถบอกพวกเขาถึงอาชีพหรือหน้าที่การงานของพ่อและครูได้ พ่อจะไม่นั่งและยกย่องตนเอง ครูจะยกย่องตัวเขาเองไหม? นักเรียนจะพูดว่าครูคนนี้เป็นอย่างไร เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: นักเรียนเปิดเผยครูของพวกเขา ลูกๆ ได้เรียนหลักสูตรนี้แล้ว และดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายให้กับคนใหม่ที่มา ครูที่สอนนักเรียนระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทจะสอน ABC (เอบีซี) ให้กับนักเรียนใหม่ไหม? นักเรียนบางคนฉลาดมากและพวกเขาก็สอนผู้อื่นด้วย กูรูผู้เป็นแม่ได้รับการจดจำสำหรับสิ่งนั้น เธอเป็นแม่คนแรกของศาสนาเทพและมีชื่อว่าจักดัมบ้า มีคำยกย่องของแม่มากมาย ในเบงกอล กาลิ ดุรกา สรัสวตี และลักษมี ทั้งสี่เหล่านี้ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก เราควรรู้ถึงหน้าที่การงานของทั้งสี่เหล่านั้น ยกตัวอย่าง ลักษมีคือเทวีแห่งความมั่งคั่ง เธอได้ปกครองที่นี่และจากไป อย่างไรก็ตามชื่อกาลิ ดุรกา ฯลฯ ก็ได้ให้ไว้กับเทวีนี้ หากมีแม่ทั้งสี่ (เทวีทั้งสี่) ก็ควรมีคูครองทั้งสี่ด้วยเช่นกัน นารายณ์ของลักษมีมีชื่อเสียงมาก ใครคือคูครองของกาลิ? (ชางการ์) อย่างไรก็ตามชางการ์ถูกแสดงว่าเป็นคูครองของปารวตี ปารวตีไม่ใช่กาลิ มีผู้คนมากมายที่กราบไหว้บูชากาลิ พวกเขาจดจำได้แต่พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับคูครองของเธอ กาลิต้องมีไม่ว่าจะเป็นคูครองหรือพ่อ แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูก

ต้องอธิบายว่ามีเพียงโลกเดียวนี่ ซึ่งในช่วงเวลาหนึ่งกลายเป็นโลกแห่งความทุกข์ นรก และโลกเดียวกันนั้นก็กลายเป็นดินแดนสุขาวดีหรือสวรรค์ในยุคทอง ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองโลกนี้ในยุคทอง ไม่มีสวรรค์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่มีรูปที่ละเอียดอ่อนของลักษณะและนารายณ์ ภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่ที่นั่นและดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาได้ปกครองที่นั่นและจากไป การแสดงทั้งหมดเกิดขึ้นในโลกที่มีตัวตน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ก็เป็นของโลกที่มีตัวตนนี้เช่นกัน ไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามลูกต้องกันทุกสิ่งออกไป และก่อนอื่นสอนนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอัลฟาและเบต้า อัลฟาคือพระเจ้า; ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด จนกว่าพวกเขาได้เข้าใจสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นความรักต่อพระเจ้าของพวกเขาจะไม่ดีขึ้น และพวกเขาก็จะไม่มีความสุขนั้น สิ่งนี้เป็นเพราะ ก่อนอื่นเพียงเมื่อพวกเขารู้จักพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน และมีความสุขเช่นนั้น ดังนั้นจึงมีความสุขในความเข้าใจประเด็นแรกนี้ พระเจ้านั้นมีความสุขเสมอ ผู้ที่ปีติสุข เราคือลูกๆของท่าน และดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่มีความสุขนั้นเล่า? เหตุใดจึงไม่มีความสุขรู้สึกถึงความสุขที่ผุดพรายพอเล่า? นั่นคือลูกของพระเจ้า นั่นคือเทวาผู้เป็นนายที่มีความสุขเสมอ เมื่อไม่มีความสุขนั้นก็พิสูจน์ได้ว่าลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นลูกของพระเจ้า พระเจ้ามีความสุขเสมอ แต่ฉันไม่มีความสุขเพราะฉันไม่รู้จักพ่อ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายมาก แทนการรับฟังความรู้นี้ บางคนก็ชอบความสงบมากกว่า เพราะมีหลายคนที่จะไม่สามารถรับความรู้นี้ได้ ไม่มีเวลามากนัก แม้ว่าพวกเขาเข้าใจอัลฟาและอยู่ในความเงียบบบ นั่นก็ดีด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่าง แม้กระทั่งชั้นยาสซีกี้ไปที่ภูเขาและนั่งในถ้ำในการจดจำระลึกถึงพระเจ้า ในท่านองเดียวกัน ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นแสงสูงสุด นั่นก็ดีด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งชั้นยาสซีกี้สามารถคงอยู่อย่างปราศจากกิเลสได้โดยการจดจำระลึกถึงท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถจดจำท่านได้หากพวกเขาอยู่ที่บ้าน ความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาต่อลูกๆของพวกเขา ฯลฯ จะดึงดูดพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขากลับมาสูงส่ง และจึงมีความสุขในสิ่งนั้น ชั้นยาสซีกี้คือผู้ที่ดีที่สุด อดิเทพด้วยก็กลายเป็นชั้นยาสซีกี้ใช้ไหม? เช่นที่ตรงข้ามวัดดิลาลา เป็นวัดของอดิเทพที่ซึ่งเขาถูกแสดงว่ากำลังทำทาปาเซีย ในกิตะเช่นกันมีคำกล่าวว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด เมื่อผู้คนเหล่านั้นจากไปและมีการสละละทิ้ง พวกเขา ก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เป็นสิ่งผิดที่จะเรียกผู้ครองเรือนว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าได้มาและดลใจลูกให้มีการสละละทิ้ง เรามีการสละละทิ้งเพื่อความสุข ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ไม่มีวันอยู่อย่างมีความสุข ราชบาบองค์ก็จะทิ้งทุกสิ่งเช่นกัน และดังนั้นพวกเขาจึงได้ทิ้งมงกุฏ ฯลฯ ยกตัวอย่างราชาโกปิจันต์ได้ละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นต้องมีความสุขอย่างแน่นอนในสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำการกระทำผิดๆได้อย่างลับๆ อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใดจากบัปติดา คงอยู่อย่างระมัดระวังมาก
2. นักเรียนอวดครู สอนผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกเป็นลูกๆของพระเจ้าที่มีความสุขเสมอ จงอยู่ในความสุขที่ไม่มิซัดจกักัดด้วยสำนึกนี้

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ และไร้ความกังวลเหมือนวิษณุโดยการทำให้งูของกิเลสเป็นเตียงของลูก วิษณุที่ถูกแสดงอยู่บนเตียงงู เป็นอนุสรณ์ของชีวิตโยคีที่ง่ายดายของลูกๆที่มีชัยชนะ แม้กระทั่งงูของกิเลสก็ถูกควบคุมได้อย่างง่ายดายด้วยโยคะ ลูกๆ ผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนืองูของกิเลส และทำให้มันเป็นเตียงแห่งความสบาย คงอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ และไร้กังวลเช่นวิษณุ ดังนั้นรักษาภาพลักษณ์นี้ของการเป็นดวงวิญญาณที่ได้ควบคุมกิเลสแล้วอย่างสม่ำเสมอ และเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกดวงวิญญาณอยู่ในสภาพพักผ่อนที่สม่ำเสมอและไร้ความกังวล

คติพจน์: ด้วยสมดุลงของการเป็นเด็กและเป็นนาย จงนำแผนของลูกไปสู่รูปในทางปฏิบัติ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือปวงกรรม

ส่งสัญญาณพลังของลูกไปยังแต่ละอวัยวะร่างกายของลูก และลูกจะสามารถทำให้อวัยวะเหล่านั้นเคลื่อนไหวตามทีลูก

ต้องการด้วยสัญญาณเช่นนั้น กลายเป็นผู้เอาชนะอวัยวะทางร่างกายในวิธีนี้ และแล้วลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะ
วัตถุธาตุได้ จงนั่งอยู่ในสภาพอยู่เหนือปวงกรรม และดังนั้นจึงกลายเป็นผู้ปกครองอาณาจักรของโลก แต่ละอวัยวะของ
ร่างกายของลูกควรเฝ้าแต่ทำงาน ด้วยการพูดว่า "ขอรับเจ้านาย" "มาแล้วครับ เจ้านาย" เมื่ออวัยวะของร่างกายของลูก
ต้อนรับลูก ผู้ปกครองที่สูงศักดิ์อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ เมื่ออวัยวะเหล่านั้นเฝ้าแต่ให้ความเคารพลูก แล้วลูกจะสามารถอยู่
เหนือปวงกรรมได้